

ΝΕΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ!!!

Μία φορά και έναν καιρό υπήρχε μία κοτούλα που την ονόμαζαν Κάρη ήταν ολόλευκή είχε κοφτερό μυαλό και γλυκιά ψυχή το μόνο ελάττωμα που είχε ήταν να γεννάει πολύχρωμα αυγά. Όταν πήγαινε σχολείο η δασκάλα της η κ. Νέφι την κατέκρινε και την έκανε επίκληση επειδή δεν μπορούσε να γεννήσει ένα φυσιολογικό αυγό. Κάθε μεσημέρι χυρνούσε σπiti στεναχωρημένη κίυθοντας ότι είναι διαφορετική. Αλλά δεν τα παρατούσε άρχισε να τρώει μόνο ασπρα φαχτια όπως (χούλα, ρύζι, ασπρα φασόλια κλπ.) και αφού προετοιμάστηκε ολοκληρω την εβδομάδα γεννούσε αυγα, αλλά απέτυχε ήταν όλα πολύχρωμα. Η Κάρη είχε ένα μικρό βαρελάκι όπου εκεί τοποθετούσε τα αυγα όπως τα βαρέλι ήταν συμπληρωμένο και χωρίς να το γνωρίζει η Κάρη το παραθέμισε με αυγα. Τότε το βαρέλι δεν άντεξε τόση πίεση και εξεράγει. Απο τη φωνιά της άρχισαν να ξεχειλίζουν αυγα σαν καταρράκτης και ολόκληρο το κοτέτσι πλημμύρισε απο πολύχρωμα αυγα. Η Κάρη ακολούθησε ένα αυγό το οποίο ξεφυγε μέσα στον σταβλό. Μέσα στον σταβλό υπήρχε ένας κουβάς με λευκή μηγιά. Χωρίς δεύτερη σκέψη έβαψε το αυγό λευκό αναρωτιόταν όμως πως θα μπορούσε να διαχειριστεί τα υπολοιπα αυγα. Τότε θυμήθηκε το δώρο του Πασχάλη του λαχού λαχου χάρισε μία στολή λαχού. Την φόρεσε πήρε και ένα καλάθι στο οποίο θα τα χυάλιζε. Κατόπιν άρχισε να τα κρύβει με οδηγό το φως των αστεριων και του φεγγαριού γιατί αλλιώς δεν έβλεπε. Επρεπε να είναι πολυ προσεκτική για να μην την καταλάβουν. Όμως ένα ξάφρηνο αρνάκι την εντόπισε και περίεργα την ρώτησε.

- Ποιος είσαι και τι κάνεις μέσα τη νύχτα.
- Έεεε! Εγώ είμαι ένας πασχαλινός λαγός και κρίνω αυγά το βράδυ για να μην με καταλάβουν. Έτσι το πρωί θα παίξετε ένα παιχνίδι που ονομάζεται κυνήγι αυγών.
- Είπε η κάρη για να μην την υποψιαστεί.
- Ωραία λοιπόν συνέχισε τη δουλειά σου, είπε το αρνάκι. Το άλλο πρωί η κοτούλα είδε όλα τα ζωάκια της φαρμας να διασκεδάζουν βρίσκοντας αυγά. Μέσα της ένωσε ευχαρίστηση και ικανοποίηση γιατί προσέφερε κάτι και σε μεγάλη ποσότητα έτσι ξεκίνησε τον δρόμο για το σχολείο. Με την πρώτη ματιά η δασκάλα της άρχισε να την επαινεί και να την επικροτεί άκουγε επίσης και επευφημίες από τις συμμαθήτριάς της. Ήταν τόσο χαρούμενη που άρχισε να εκδηλώνει την χαρά της βγαίνοντας έξω και φωνάζοντας: «Είμαι η καλύτερη!». Όλος ο κόσμος της φαρμας βγήκε έξω τρομαγμένος. Άφωνα άρχισε να ψαχάλιζει και το αυγό πλήθηνε και ξεβαψε. Η κ. Νέφι έμεινε αφωνη, τα μάτια της γούρλωσαν από τον θυμό της και αμέσως τότε ρώτησε:
  - Ποιος τόλμησε να με κοροϊδέψει;
  - Εγώ το έκανα, συγχώρη, απάντησε η κοτούλα καθώς δεν είχε άλλη επιλογή εκτός από την αλήθεια.
  - Μα, όχι δεν το έκανες εσύ, ο πασχαλινός λαγός το έκανε, είπε το αρνάκι θέλοντας να την υπερασπιστεί.
  - Μμμ..., θα σας αποδείξω ότι εγώ είμαι υπεύθυνη, είπε και προσπάθησε να γεννήσει ένα αυγό. Αλλά το αυγό που γεννήσε ήταν λευκό. Το αρνάκι άρχισε να την αποκαλεί ψεύτρα, μα η κοτούλα δεν άκουγε

Επειδή ήταν τυφλωμένη από την χαρά της που κατάφερε να πετύχει το όνειρό της. Ξαφνικά ακούστηκαν βήματα και ένας άντρας με μπότες και χένια εμφανίστηκε. Όλοι έτρεξαν και κρύφτηκαν το κακόμοιρο αρνάκι όμως καθώς ήταν μεγάλο δεν μπορούσε να κρυφτεί καλά. Ο άντρας έπιασε το αρνάκι και το μετέφερε στο σφαχίο. Το αρνάκι υποψιάστηκε την μοίρα καθώς ήταν Κυριακή του Πάσχα, αλλά του είχαν απομείνει μερικές ελπίδες. Ο άντρας έδεσε το αρνάκι στο πόδι με ένα σκοινί άγγιξε το τσεκούρι, μα τότε η γυναίκα του τον υπενθύμισε τα μπαχαρικά για πιά ωραία χεύση. Το αρνάκι άρχισε να κλαίει ώσπου ένα παιδάκι 11 χρόνων προσφέρθηκε να το βοηθήσει επειδή το λυπήθηκε. Επίσης είχε μαζί της ένα όμοιο σοκολατένιο πρόβατο που ήταν δώρο της κορας του, έτσι το αντικατέστησε με το αληθινό. Στο μεταξύ το ευχαρίστησε και έτρεξε πίσω στο στάβλο και είπε στα ζώακια τα χειρότατα που συνέβησαν. Όλοι το θεωρούσαν ήρωα ώσπου ένα κοτοπουλάκι ρώτησε.

- Αν επιστρέψει αυτός ο άντρας πως θα αντιδράσουμε για να τον αντιμετωπίσουμε.
- Λοιπόν μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα έθιμο που θα το λατρεύουν, απάντησε το αρνάκι.
- Δηλαδή τι έθιμο; αναρωτήθηκε το χουρουνάκι
- Μπορούμε κάθε χρόνο το Πάσχα να τρώμε σοκολατένιο αρνάκι, είπε το κουνέλι.
- Τέλεια ιδέα, ελπίζω να είναι αποτελεσματική, είπε το χουρουνάκι. Έτσι τα ζώακια ξεκίνησαν τον δρόμο προς την πλατεία. Δυστυχώς μόνο οι κότες μπορούσαν να περάσουν το φράκτη μαζί με το προβατάκι το οποίο ήταν ήδη έξω. Όταν έφτασαν στην πλατεία η κλειώ μια κότα

ανέβηκε στην εξέδρα, έπιασε το μεγάφωνα και άρχισε να ανακηλώνει στο χώρο το έθιμο λέγοντας: «Κυρίες και κύριοι όλοι γνωρίζουμε ότι την Κυριακή του Πάσχα σφάζουμε ένα αρνάκι και το σουβλίζουμε για να γιορτάσουμε την ανόσταση του Ιησού. Σκεφτείτε όμως τα κακόμοιρα προβατάκια υποφέρουν αυτή την συγκεκριμένη μέρα. Δεν είναι ούτε 1 ούτε 2 αλλά χιλιάδες. Επίσης εσείς τα ανατρέφετε πως έχετε το θάρρος να τα θανατώσετε, προσπαθήστε να συναίσθανθείτε αυτά τα ζώα. Δε νομίζετε πως και αυτά αξίζουν να παρέμβούν σε γιορτές σήμερα, αντί να φοβούνται γνωρίζοντας το τραγικό τους μέλλον. Ελπίζω να καταλαβατέ τα λεχόμενα μου». Ένας άνθρωπος τη διέκοψε και την ρώτησε.

- Λοιπόν τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Πως θα γιορτάζουμε αυτή τη χαρμόσυνη μέρα;
- Καταρχάς έχεις μεγάλο θράσος, δεν έπρεπε να με διακόψεις πίσω στο θέμα μας τώρα το έθιμο που σκεφτήκαμε είναι: να τρώμε σοκολατένιο αρνάκι και όχι αληθινό.
- Τέλεια ιδέα αλλά και χρήσιμη για να τροφοδοτηθούν οι οδοντίατροι από εμάς. Αποκλείεται! Φάγαζαν μερικοί άνθρωποι ειρωνικά.
- Πραία λοιπόν θα προτιμούσατε να σπάσει η τροφική αλυσίδα; ρώτησε η Κάρι
- Όχι, αλλά θα μπορούσαμε να καταβροχδίζουμε ψάρια τα οποία κάνουν καλό στην όραση, πρότεινε ένας σοφός. Όλοι συμφώνησαν και του είχαν ευγνωμοσύνη από τότε δημιουργήθηκε ένα νέο έθιμο να τρώμε ψάρια την Κυριακή Πάσχα που βοηθούν στην όραση ώστε το πρωί να ανακαλύπτουν πιο εύκολα που εκρυφεί τα αυγά η Κάρι κτυπημένη πασχαλινός λαγός. Έτσι ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.